

da Optagelse søges, ikke har Beskæftigelse ved Arbejde af mere midlertidig Karakter indenfor vedkommende Fag. Denne Bestemmelse har hidtil været fortolket saaledes, at de, der søgte Optagelse, skulde have *ordincært* Arbejde, saaledes at Personer, der blev beskæftiget ved Nødhjælpsarbejder eller andre Beskæftigelsesforanstaltninger, ikke kunde optages i Arbejdsløshedskassen, medens de var beskæftigede ved dette Arbejde. Da Deltagerne i de i Henhold til Forslagets Paragraffer 2—3 iværksatte Foranstaltninger aflønnes med overenskomstmæssig Løn, og Arbejdet saaledes ganske er ligestillet med Arbejde paa nedsat Arbejdstid i det private Erhvervsliv, hvilket Arbejde berettiger til Optagelse i en Arbejdsløshedskasse, samt da der føres Kontrol med, at Deltagerne præsterer effektivt Arbejde, medens de deltager i Foranstaltningen, har man ment det rigtigst, at der gives Deltagerne Lejlighed til, om de ønsker det, at søge Optagelse i en statsanerkendt Arbejdsløshedskasse. Saafremt de paagældende bortvises eller uden gyldig Grund forlader en Foranstaltning, kan de ikke anses for skikkede til regelmæssig Erhvervsvirksomhed, og Kassen maa da i Henhold til Arbejdsløshedslovens § 10, Stk. 1, være forpligtet til at udelukke dem fra Medlemsret i Kassen.

Til § 15.

Som det fremgaar af de almindelige Bemærkninger, er der i Henhold til Loven af 1. Maj 1937 disponeret over ca. 21,2 Mill. Kr. af det til Raadighed stillede Beløb af 30 Mill. Kr. Af de resterende ca. 8,8 Mill. Kr. maa det paaregnes, at der inden 1. April 1938 vil blive disponeret over ca. 3 Mill. Kr., saaledes at der ved Lovens Udløbstid vil være til Rest et Beløb af ca. 5,8 Mill. Kr. Dette Beløb har man foreslaaet anvendt efter Reglerne i nærværende Lovforslag, hvorhos man har foreslaaet yderligere et Beløb af 10 Mill. Kr. stillet til Raadighed for Finansaaret 1938—39.

Det kan herved bemærkes, at den Kommunerne paahvilende Andel i Udgifterne til arbejdsløse, for saa vidt angaar Bevillinger af de 30 Mill. Kr., skønmæssigt vil udgøre ca. 6 Mill. Kr., saaledes at den reelle Udgift for Statskassen vil blive reduceret med dette Beløb.

Til Ungdomsforanstaltninger har man foreslaaet, at der stilles et fast Beløb aar-

ligt til Raadighed, for at det kan blive muligt paa dette Omraade at arbejde paa noget længere Sigt.

Til § 17.

Da de i nærværende Lovforslag fastsatte Regler paa visse Punkter afviger fra Lov af 1. Maj 1937, og da en Række af de i Henhold til den nævnte Lov iværksatte Foranstaltninger først bringes til Afslutning efter Udløbet af Lovens Gyldighedsperiode, har man foreslaaet, at Lovforslagets Bestemmelser skal finde Anvendelse paa de i Henhold til Loven af 1. Maj 1937 godkendte Foranstaltninger, dog med de Lempelser, som maatte skønnes nødvendige. Der tænkes her særligt paa, at der ved de nu igangsatte Foranstaltninger er beskæftiget en Del unge arbejdsløse, som det vil være rimeligt at lade fortsætte ved det allerede paabegyndte Arbejde en rimelig Tid, uanset at der efter Lovforslaget i Almindelighed ikke kan beskæftiges unge arbejdsløse ved de Arbejder, der iværksættes i Henhold til §§ 2—3.

I Henhold til den gældende Ungdomsarbejdsløshedslovgivning er der for Tiden en Del Foranstaltninger i Gang, og for saa vidt disse afsluttes indenfor den nærmeste Fremtid, har man anset det for unødvendigt, at disse Foranstaltninger omlægges, saaledes at de afpasses efter de i Lovforslaget fastsatte Regler. Flertallet af de bestaaende Foranstaltninger vil det dog sikkert være rigtigst at omdanne, saaledes at de tilfredsstiller Forslagets Krav, men da en saadan Omdannelse vil tage nogen Tid, har man foreslaaet, at Socialministeren bemyndiges til at lade de igangværende Ungdomsforanstaltninger fortsætte, paa de ved Foranstaltningernes Godkendelse fastsatte Vilkaar, dog længst indtil 31. December 1938.

Til § 18.

Da Lovgivningen om Beskæftigelse af arbejdsløse stadig maa anses for i nogen Grad at have Karakteren af et Forsøg, har man anset det for rigtigst, at Rigsdagen paa ny tager Stilling til denne Lovgivning, naar der er indhøstet yderligere Erfaringer med Hensyn til de Virkninger, denne Lovgivning har, og man har derfor foreslaaet, at der senest for den i Aaret 1942 sammentrædende ordentlige Rigsdag vil være at forelægge Forslag til Revision af Loven.